

sygn. akt **II K 740/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy Wydział II Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: St. sekr. sąd. Monika Wcisło

Po rozpoznaniu w dniu 04.05.2015 r. w Brzegu

sprawy

K. M.

s. B. i J. z domu M.

ur. (...) B..

oskarżonego o to, że:

w dniu 01 grudnia 2014 r. około godz. 06:05 na drodze publicznej w miejscowości S., woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie – 0,49 mg/l, II badanie – 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

I. uznaje **K. M.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy **ograniczenia wolności** zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydzieści) godzin miesięcznie,

II. na podstawie art. 69§1 kk i 70 § 1 pkt 2 kk wykonanie orzeczonej w pkt I kary ograniczenia wolności **warunkowo zawieszona** na okres próby 2(dwóch) lat,

III. na podstawie art. 42§2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **K. M.** (M.) zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kat B na okres 1 (jednego) roku,

IV. na podstawie art. 63 §2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku,

V. na podstawie art. 627§1 k.p.k. i art. 2 ust. 2 w związku z art. 2 ust 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **K. M.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków i 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt IIK 740/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Oskarżony K. M. po spożyciu alkoholu, w dniu 1.12.2014 roku około godziny 6.00 wsiadł do samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) i nim kierował w miejscowości S.. Następnie został zatrzymany przez patrol policji.

Oskarżonego podano badaniu alkosensorem. Pierwsze badanie alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało u oskarżonego 0,49 mg/l, a drugie 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonego - k.37,

protokół badania alkosensorem - k. 2

K. M. jest wdowcem. Posiada wykształcenie zawodowe. Pracuje jako przedstawiciel handlowy. Posiada majątek. Nie był karany. Posiada pozytywną opinię.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego - k. 37,

dane, k.13,

karta karna, k.11

opinia, k. 36

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu podając, że alkohol wypił dzień wcześniej i nie zdawał sobie sprawy że jest nietrzeźwy.

wyjaśnienia oskarżonego - k. 37,

Sąd zważył co następuje:

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony jest winny popełnienia przypisanego mu czynu. Sąd czyniąc ustalenia faktyczne oprął się częściowo na wyjaśnieniach samego oskarżonego potwierdzonych obiektywnym dowodem w postaci protokołu z użycia alkosensora na okoliczność stwierdzonego u oskarżonego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomocne okazały się pozostałe dokumenty, które dotyczyły sytuacji majątkowej oskarżonego. Przede wszystkim należy zauważyć, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Odnosząc się natomiast do wyjaśnień oskarżonego, że nie zdawał on sobie sprawy że jest nietrzeźwy w takim stopniu jaki wykazał pomiar, Sąd uznał je jako niewiarygodne. Stanowisko takie uzasadnia niekonsekwencja wyjaśnień oskarżonego. Przede wszystkim zauważyć należy, iż oskarżony podczas badania wskazał, że wypił 2 litry piwa około godziny 19.00 dnia poprzedniego. Podczas jego wyjaśnień na rozprawie podał, że pił alkohol po popołudniu w ilości 6 piw. Dopiero na zapytanie dlaczego podał odmienne informacje w czasie badania uzupełnił wyjaśnienia, że pił do godz. 20. Te okoliczności jednoznacznie wskazują, że nie można czynić ustaleń faktycznych co do ilości i czasu spożycia alkoholu przez oskarżonego wobec odmiennych wyjaśnień w tych zakresie. Tym samym niewiarygodna jawi się wersja oskarżonego że badał swój stan trzeźwości przed kierowaniem pojazdem w dniu zdarzenia, nie przedkładając zresztą żadnego dowodu potwierdzającego jego wersję. Zresztą zauważyć należy, iż podczas badania nie czynił żadnych uwag i nie miał żadnych zastrzeżeń. Tym samym wersja przedstawiona przez oskarżonego co do swojej niewiedzy i nieświadomości co do stanu nietrzeźwości, w ocenie Sądu, została stworzona na poczet niniejszego postępowania w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Konkludując rozważania w tym zakresie przyjąć należało, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 01 grudnia 2014 r. około godz. 06:05 na drodze publicznej w miejscowości S., woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości: I badanie – 0,49 mg/l, II badanie – 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu zachowaniem swoim wyczerpał znamiona czynu z art. 178 a § 1 k.k

Wymierzając oskarżonemu karę i środki karne za dokonane przestępstwo, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. Uwzględniono zatem, rodzaj naruszonego dobra (zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym), stopień szkodliwości społecznej czynu, jak i zawinienie sprawcy.

Nie budzi wątpliwości, że K. M. dopuścił się przedmiotowego występku umyślnie. Do okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego zaliczono stopień jej nietrzeźwości (kryterium to, mimo iż nie stanowi znamienia przestępstwa, to ze względu na możliwość stopniowania winno być brane pod uwagę). Na podkreślenie w tym kontekście zasługuje fakt, że oskarżony zdecydował się na jazdę samochodem w godzinach dziennych, kiedy to natężeniu ruchu jest stosunkowo duże, lekceważąc tym samym podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu.

Przepis art. 178a §1 kk akcentuje bezwzględny zakaz prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, którego oskarżony nie dochował. Przy stężeniu przekraczającym 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym większe, im wyższy jest poziom alkoholu w krwi. W przypadku oskarżonego stężenie alkoholu było dość wysokie, gdyż przekroczyło dopuszczalną w świetle art. 115 § 16 kk wartość. Jednocześnie oskarżony jest osobą dorosłą i niewątpliwie w pełni znany jest mu destrukcyjny wpływ alkoholu na sprawność psychofizyczną kierującego pojazdem.

Do okoliczności łagodzących zaliczono postawę oskarżonego tj. przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jego niekaralność jak i pozytywną opinię.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności. Wykonanie tej kary Sąd zawiesił warunkowo na najkrótszy okres próby- 2 lata, biorąc pod uwagę dotychczasowy tryb życia oraz warunki i właściwości osobiste oskarżonego, które uzasadniają przypuszczenie, iż pomimo niewykonania tej kary będzie on w przyszłości przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczona kara ograniczenia wolności wobec oskarżonego, zawiera wszystkie okoliczności zdarzenia, które Sąd uwzględnił przy jej wymiarze, jest karą sprawiedliwą i odpowiednią do zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości.

Z uwagi na skazanie oskarżonego za występki należący do przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, Sąd był zobowiązany do orzeczenia - na podstawie art. 42 § 2 kk. - zakazu prowadzenia pojazdów określonego rodzaju, polegającego na wyeliminowaniu z ruchu drogowego na wskazany czas osób rażąco naruszających zasady bezpieczeństwa, a to nietrzeźwych uczestniczących w ruchu drogowym. Sąd – stosownie do treści art. 53 kk. w zw. z art. 56 kk. - bacząc by nie przekroczyć stopnia zawinienia oskarżonego, uwzględniając wykazane wyżej okoliczności dotyczące wymiaru orzeczonej kary, wskazujące na lekceważący stosunek oskarżonego do zakazu prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwym, nie zważając tym samym na bezpieczeństwo innych użytkowników drogi, uznał iż zasadnym dla osiągnięcia wobec niego celów represji karnej będzie orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. B na okres 1 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, że oskarżony jest osobą zagrażającą bezpieczeństwu w komunikacji, dlatego też należało na ten czas wyeliminować go z ruchu drogowego. Miarkując okres zakazu Sąd miał na uwadze nie tylko stopień nietrzeźwości kierowcy, ale i realne zagrożenia jakie spowodował dla innych uczestników ruchu.

Uznając iż oskarżony osiąga stały dochód i posiada majątek nieruchomy Sąd zasądził od niego koszty postępowania

Z.

1.odnotować uzasadnienie

2.odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu

3.kal. 14 dni.